

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอ บ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดช่องสายตะกู อำเภอ บ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้งหมดจำนวน 140 ร้าน (สำนักงานเทศบาลตำบลจันทบเพชร. 2557 : 12)
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนทั้งสิ้น 140 คน ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดช่องสายตะกู ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ผู้ประกอบการร้านค้า	140	140
รวม	140	140

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินลงทุน และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ดังตัวอย่างที่แสดง

ตัวอย่าง

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ( ) ชาย

( ) หญิง

ตอนที่ 2 สอบถามปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด กำหนดตามสภาพความเป็นจริง แล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม โดยในแต่ละด้านมีจำนวนข้อ ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการ	จำนวน 8 ข้อ
2. ด้านการตลาด	จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการเงิน	จำนวน 9 ข้อ
4. ด้านบุคคล	จำนวน 7 ข้อ
5. ด้านความสำเร็จ	จำนวน 9 ข้อ

แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อคำถามมีลักษณะเชิงนิมิต (Positive) มีทั้งสิ้น 41 ข้อ ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

มาก หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

ปานกลาง หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

น้อย หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อความเชิงนิมิต ถ้ากลุ่มตัวอย่างเลือกตอบ

คะแนน 5 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติมาก

คะแนน 3 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อย

คะแนน 1 หมายถึง มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

ปัจจัยความสำเร็จ	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. การบริหารจัดการสถานที่ตั้งของตลาดช่องสายตะกู อย่างเป็นระบบ					
2. การบริหารจัดการระบบการขนส่งสินค้าให้มีความสะดวก					
3. การวางแผนธุรกิจไว้ล่วงหน้า					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Form)

2. ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร บทความและรายงานการวิจัยต่าง เกี่ยวกับทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความสำเร็จและนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดกรอบแนวคิดจากข้อมูลที่ได้ทำการศึกษา โดยวิเคราะห์แยกประเด็นที่ต้องการศึกษาแล้วนำมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

3. เขียนข้อคำถามนิยามเชิงปฏิบัติการตามกรอบแนวคิด ได้แบบประเมินการปฏิบัติเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยนำร่างแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเพื่อแก้ไข และนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

4. นำเสนอร่างแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมและตรงตามเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ประกอบด้วย

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินทิพย์ พิมพ์กัณฑ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

4.2 ดร.รพีพรรณ พงษ์อินทร์วงศ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ

4.3 นายสันติ อุทุมพร วุฒิการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต ตำแหน่งนายกเทศมนตรี เทศบาลตำบลจันทบเพชร อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ เชี่ยวชาญด้านข้อมูลชุมชน

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของการใช้ภาษา (Wording) ตลอดจน ด้านอื่นๆและนำประเมินเพื่อหาค่าความสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดซึ่งเกณฑ์การประเมินค่าความ สอดคล้องกำหนดค่าตัวเลขดังนี้

ค่า +1 หมายถึง สอดคล้อง

ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่า -1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

ขอรับเครื่องมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้วนำมาประเมินค่า IOC ของ คำถามข้อ 1 ถึงข้อ 41 ได้ค่า IOC > 0.6 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับหัวข้องานวิจัยที่ศึกษา (ทองใบ สุคชารี. 2546 : 81-87) สูตรในการคำนวณหาค่า IOC คือ

IOC = ค่าความสอดคล้องของคำถามข้อที่ 1

e1 = คะแนนของผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

n = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6. นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขเสนอ คณะกรรมการที่ควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้ง แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้ประกอบการร้านค้า ในพื้นที่จุดการค้า ถาวรช่องจอม อำเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อนำไปมาหาค่า ความเชื่อมั่น (Reliability Analysis) เพื่อประเมินว่าเครื่องมือ ในการวิจัยแต่ละด้านมีคุณภาพพอที่ จะนำไปใช้ได้หรือไม่ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) โดยวิธีการ คำนวณตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .942

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านเกณฑ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงผู้ประกอบการ ร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวม ข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือตอบแบบสอบถามจากจากผู้ประกอบการร้านค้าของสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ พร้อมแบบสอบถามไปแจกผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 140 ฉบับ ด้วยตนเอง และวิจัยไปเก็บแบบสอบถามคือด้วยตนเองได้แบบสอบถามคืนทั้งสิ้น จำนวน 140 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาจัดกระทำตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินทุนและ ประสบการณ์ในการทำธุรกิจ โดยการ ใช้การแจกแจงความถี่ และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าของสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านบุคคล ด้านการเงิน และด้านความสำเร็จ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมและรายข้อ
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าของสายตะกู อำเภอ บ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศใช้สถิติ t-test Independentกำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าของสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามอายุระดับการศึกษา เงินทุนและ ประสบการณ์ในการทำ ธุรกิจใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ใช้วิธี F-test กรณีพบค่า ความแตกต่างจะเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe) โดยแปล ความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 196)
  - ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 แปลความว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
  - ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลความว่า มีระดับการปฏิบัติมาก
  - ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลความว่า มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
  - ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลความว่า มีระดับการปฏิบัติน้อย
  - ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลความว่า มีระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด
5. วิเคราะห์ข้อมูลจากข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามใช้ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ จัดอันดับ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 261)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่น
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. ค่าสถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 259)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คำนวณโดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์.

2542 : 260)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	f	แทน	ความถี่ของข้อมูล
	x	แทน	ข้อมูลแต่ละค่า
	$\sum fx$	แทน	ผลรวมของข้อมูลหรือคะแนน
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 286)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	n	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	x	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum$	แทน	ผลรวม

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มีอิสระกัน (Independent Sample) โดยใช้ t-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู จำแนกตามเพศ โดยทดสอบค่า t-test (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 321) มีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบ t
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ 2
	S_1^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1
	S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) เพื่อการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการร้านค้าช่องสายตะกู อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา เงินลงทุน และประสบการณ์ในการทำธุรกิจ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 328)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใช้การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Method) โดยใช้สูตร (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 330)

$$CV_d = \sqrt{(K-1)(F^*)(MS_{within})\left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}$$

เมื่อ CV_d	แทน	ค่าวิกฤตของความแตกต่างระหว่างคู่เปรียบเทียบ
K	แทน	จำนวนกลุ่มในกลุ่มตัวอย่าง
F^*	แทน	ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value)
MS_{within}	แทน	ค่า Mean Square Within Group ที่คำนวณไว้แล้วในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
n_1, n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
N	แทน	จำนวนหน่วยผู้ที่ตอบแบบสอบถาม